

man fra det ærede Medlem Hr. Raffnsøes Side sætter en saadan Udtalelse i Forbindelse med Forestillingen om den slemme Mand med Hestehoven. Grundskattens Venner er maaske de store Grundbesidderes værste Fjender.

Jeg har et Par Bemærkninger at gøre om den Diskussion, som de Udtalelser, jeg fremsatte i Gaar, har givet Anledning til. Baade den højtærede Finansminister og forskellige af Ordførerne har rejst det Spørgsmaal, hvem der længst har interesseret sig for eller arbejdet for at faa Grundskylden gennemført i dansk Skattelovgivning. Jeg skal ikke blande mig i Bestræbelserne for at finde, hvem der længst har næret disse Anskuelser, men udtale min uforbeholdne Glæde over, at man nu strides om, hvem der har rejst Spørgsmaalet. Det er et Vaartegn, og det indeholder noget af en Bekræftelse paa den Spaadom, jeg fremsatte i Gaar, at det ikke vil vare længe, før alle vil rose sig af at have faaet Grundskylden gennemført i dansk Skattelovgivning. I øvrigt skal jeg henholde mig til mine Bemærkninger derom i Gaar. Jeg skal gerne erkende, at Paterniteten til det foreliggende Lovforslag tilhører Venstre. Dette lille uskyldige politiske Barn, som det foreliggende Lovforslag er, maa de gerne have Æren for. Jeg glæder mig over, at det er blevet til. Noget af min Glæde gaar imidlertid bort, naar Venstres Ordfører (Pinholt) siger, at det skal aldrig faa Lov til at vokse til, det maa forblive, som det er; for hvis det vokser til og kommer til at udvikle de gode Egenskaber, som den højtærede Finansminister sagde, det havde, er den ærede Ordfører bange for, at det vil komme til at gøre Skade. Altsaa, det er Venstres Opfattelse, at det vedblivende skal virke ved sin Uskyldighed, vedblivende være det smilende politiske Barn, man kan glæde sig ved. Jeg tror imidlertid, at vi fra det radikale Venstres Side vil gøre vort til, at det kan blive stort og stærkt og gøre Nytte.

Angaaende Enkeltheder i de Bemærkninger, som er fremført, vil jeg gerne sige til den højtærede Finansminister, at jeg for det første takker for det Tilsagn, vi fik, om snart at faa forelagt Forslag til Lov om Grundskatter til Amtskommuner og Sognekommuner, thi et saadant Forslag vil netop skaffe os det Overblik, jeg synes er ganske nødvendigt for at kunne tage Stilling til hele Spørgsmaalet, som det foreligger. — Den højtærede Finansminister siger, at Venstre kan ikke følge os i

at gennemføre en Beskatning, der faar Virkning af Konfiskation. Jeg tror, at hvis man tager rent praktisk paa Forholdene, vil man altid kunne finde det rigtige Stade, Hensynet til bestaaende Forhold, til bestaaende Ejere og Hensynet til Ungdommens Krav paa, at man paa skattemæssigt Omraade lovgiver saaledes; at man skaber Fremtidsmuligheder for den. Jeg tror slet ikke, at der i denne Forbindelse kan være Tale om Ruining af de bestaaende Grundbesiddere som Følge af en Beskatning som den, vi fra vor Side i sin Tid foreslog. Hvis der skabes Vanskeligheder for de nuværende Grundejere i Byerne og paa Landet, er det Vanskeligheder af en helt anden Art, og jeg sagde i Gaar og gentager i Dag, at der kan skabes Ruin, men ikke ved en Beskatning af det Omfang, som vi foreslog i sin Tid. Men jeg vil gerne samle mine Bemærkninger til den højtærede Finansminister i dette: Hvordan vil man kunne faa en god mærkbar social Virkning — bestaaende i dette, at der bliver lettere Adgang til Jord, Byggegrund og Erhverv — gennem en Beskatning, hvis man gaar frem med en saadan Forsigtighed, at den aldrig faar Skær eller Virkning af en Inddragning af Formue, der bestaar i Grund? Det bliver vist ikke let. Derfor tror jeg, at man Tid efter anden kommer til gradvis og sikkert at gaa ad den nu betraadte Vej.

Jeg glæder mig over, at den højtærede Finansminister udtalte Formodning om, at hvis vi havde haft Sikkerhed for, at Vurderingen af 1920 af Jordværdien skulde bruges til Skattegrundlag, var den sandsynligvis blevet endnu bedre. Det var en Bekræftelse af vor tidligere fremsatte Formodning.

Dernæst har jeg et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Pinholt, først om hans Karakteristik af det Grundskyldsforslag, der i sin Tid blev fremsat her i Tinget af den radikale Finansminister. Det ærede Medlem sagde om Fradragsbestemmelserne, at de fuldkommen vilde forfuske Grundskattens Princip. Jeg bestrider dette, det er ikke rigtigt. Det vilde være rigtigt, hvis det havde været varige Fradrag, hvis der ikke havde været det Forbehold, at det kun var Overgangsbestemmelser, som bortfaldt ved Ejendoms-skifte; naar det er Tilfældet, kan Fradragene nemlig ikke kapitaliseres, og følgelig kan Princippet ikke forfuskes derved. De paagældende Bestemmelser bliver da at betragte som indsat af et skattemæssigt